

hoorderen buijten mijne intentie mogte zijn opgenomen, ofte eenigh misnoegen aende Ed.Groot Achtb. Regeringe deser stad mogte hebben gecauseert, sulx is mij van herten leet, ende versoecke haer Ed.Groot Achtb. tselve te willen oversien.

3°. Dat ik voornemens ben om onder den genadigen zegen Godes, ende bijstant sijnes Heiligen Geestes, soo hij genadelijk tot noch toe mij heeft gelieven te doen om omtrent de magistraet deser stad mij te gedragen in alle eerbied, respect, ende gehoorsaemheijt, ende het selvige als een voorname pligt der Christenen mijne toehoorderen, en dese gemeente voor te dragen ende inne te scherpen».

Brakel had wel geen bezwaar tegen den inhoud, doch meende om den schijn zelfs te mijden van een recht der Overheid *in* de Kerk te erkennen beter te doen met de verlangde verklaring in den vorm van een brief aan de heeren te geven. Met dezen brief (1), die vrij wel overeenkwam met het door Burgemeesteren opgestelde stuk, namen de heeren genoeg.

Zoo was dan de zaak als geeindigd te beschouwen, toen zij eenige weken later plotseling op nieuw begon. Terwijl Brakel toch zijn preek den 25 Juli in de Groote Kerk hield, was zij door sommigen opgeschreven. Een zekere Dirck Wessels had het stuk, «soo geraedtbraekt dat het nergens nae gelijkt», laten drukken en nog wel met de bijvoeging: «Soo als hy die heeft overgelevert aen de Achtbare Heeren, waer van hy verscheydene perioden heeft met voordagt afgelaten». Allerlei oordeelvellingen omtrent de zaak werden in woord en schrift, in en buiten Rotterdam verspreid. In dit alles zag Brakel eene groote

---

(1) Afgedrukt achter de door Brakel zelven bezorgde uitgave zijner preek, bl. 38.